

بیانات در دیدار مسئولان کمیته امداد امام خمینی(ره) / ۱۳۷۰/۱۲/۱۲

الان در بعضی از کشورهای اسلامی سنت خوبی وجود دارد که در تمام ماه رمضان، اغلب مساجد افطاری میدهند؛ یعنی هرکس برود و وارد مسجد بشود، پذیرایی میشود. البته خانواده‌ها محروم میمانند؛ فقط مردان افطاری میخورند و برمیگردند! اگر بشود در این‌جا هم همین سنت در خصوص افراد تحت پوشش شما رواج پیدا کند - البته با حضور تمام افراد خانواده - خوب است. در زمان رژیم گذشته، این ارتباطات معنوی، کم و یا منجمد شده بود؛ که البته متأسفانه بقایایش همچنان باقی است. ما بایستی در دوران اسلامی، این ارتباطات را زنده کنیم.

بیانات در خطبه‌های نماز عید سعید فطر / ۱۳۸۶/۰۷/۲۱

یک درس دیگر [ماه مبارک رمضان] مسئله‌ی سخت گرفتن بر خود و انفاق به دیگران است. این گرسنگی کشیدن، تشنگی کشیدن، روزه‌ی از اذان صبح تا اذان مغرب، این سخت گرفتن بر خود است. بسیاری از مردم ما به خودشان با روزه‌گیری سخت گرفتند و به دیگران انواع و اقسام انفاق را کردند. انسان چقدر لذت می‌برد که می‌بیند در شب ولادت امام مجتبی (علیه الصلاه و السلام) در نیمه‌ی ماه رمضان، بالای سر یک نانوائی تابلو زده‌اند که امشب به عشق امام حسن، نان از این نانوائی صلواتی است؛ هرکه می‌خواهد بیاید نان ببرد. این انفاق‌هایی که در افطارها- افطاری‌های بی نام و نشان، افطاری‌ها در مساجد- به وسیله‌ی همین‌گونه کارهای ابتکاری مردم ما دادند، این یک درس دیگر است، یک تمرین دیگر است. بر خود سخت بگیریم، به دیگران انفاق کنیم. من روی این نکته اندکی درنگ بکنم؛ چون یکی از مسائل مهم کشور و اجتماع ما این است.

خطبه‌های نماز جمعه تهران / ۱۳۸۷/۰۶/۲۹

بحمدالله فضای جامعه‌ی ما فضای معنوی است و این فضای معنوی در ماه رمضان در جهت معنویت اشتداد پیدا میکند؛ عادات خوب بتدریج در بین مردم رواج پیدا میکند؛ این کمک‌هایی که به مستمندان میشود - هفته‌ی احسان و نیکوکاری - یا این افطاری‌هایی که در شهرهای مختلف انسان میشوند که افراد خیر در مساجد، در معابر عمومی جمع میشوند، افطاری فراهم میکنند، مردم افطار میکنند، کارهای بسیار خوبی است؛ ماهی صفا و صمیمیت و نزدیکی و در واقع حق ماه رمضان را ادا کردن است، که یکی از حقوق ماه رمضان، همین نیکی به برادران، همراهی با نزدیکان، با برادران مسلمان و کمک به یکدیگر است. اینها چیزهای بسیار خوبی است، از سابق هم معمول و مرسوم بود، امروز بیشتر است.

خطبه‌های نماز عید سعید فطر / ۱۳۸۷/۰۷/۱۰

در ماه رمضان روحیه‌ی کمک به انسانها، روحیه‌ی تعاون در میان مردم رواج پیدا میکند. خودخواهی‌های انسان به نفع دیگرخواهی‌ها مغلوب میشود. شما ببینید خوشبختانه در این سالهای اخیر و همین امسال، چقدر افراد، بدون نام و نشان، مساجد، حتی خیابانها را در مناطقی، مرکز ضیافت از بندگان خدا قرار دادند. افطاری ترتیب دادند و مردم را بر سر سفره‌ی افطار خودشان دعوت کردند؛ بدون اینکه تعارفات معمولی وجود داشته باشد؛ بدون اینکه ملاحظات و رودربایستی‌هایی که در مهمانهای شخصی هست، وجود داشته باشد. این حالت تعاون، این حالت خیرخواهی برای مردم، بسیار چیزهای ارزشمندی است که به طهارت نفسانی انسان منتهی میشود.

خطبه‌های نماز عید فطر / ۱۳۹۲/۰۵/۱۸

یک سنت خوب هم امسال بیش از سالهای دیگر دیده شد، که خوب است مورد توجه قرار بگیرد و آن، افطاری دادن‌های ساده و بی‌پیرایه در مساجد و در خیابانها بود در بیشتر شهرهای کشور - که بسیار کار شایسته‌ای است - در مقابل افطاری‌های مسرفانه‌ای که شنیده شد، دانسته شد که بعضی‌ها به بهانه‌ی افطار، حرکات و عمل مسرفانه انجام میدهند و به جای اینکه در ماه رمضان وسیله‌ای بشوند برای نزدیکی روحی به فقرا و مستمندان، با این عمل، خود را در لذات جسمانی غرق میکنند. نمیخواهیم بگوئیم که اگر در افطار، کسی غذای مطبوعی مصرف کرد، این کار ممنوع است؛ نه، در شرع اینها ممنوع نیست؛ اسراف ممنوع است، زیاده‌روی ممنوع است، ریخت‌وپاش فراوانی که گاهی در اینجور مجالس انجام میگردد، ممنوع است. چه بهتر که کسانی که میخواهند افطاری بدهند، با همین سنتی که رائج شده است، افطاری بدهند؛ که مردم را، رهگذران را و کسانی را که مایلند از افطاری استفاده کنند، در این سفره‌های رایگان و با بذل و بخشش و گشاده‌دستی، در کوچه‌ها، در خیابانها، در حسینیه‌ها، افطاری میدهند.

خطبه‌های نماز عید سعید فطر / ۱۳۹۲/۰۵/۰۷

آنچه انسان در این ماه رمضان، در میان این اعمال شخصی و عمومی و مردمی و اجتماعی مشاهده میکرد، اطعام مردم به‌صورت عمومی و به‌صورت افطاری ساده و همگانی در بین مردم ما بود که بحمدالله ریج شده است. سال گذشته از مردم عزیزمان خواهش شد که تشریفات افطار را کم کنند، کمیت ضیافت‌شوندگان در افطار را افزایش بدهند؛ امسال در مراکز عمومی، در مراکز مقدس، در خیابانها، در حسینیه‌ها، در جای جای کشور، خیرهایی که به ما رسید، نشان‌دهنده‌ی این بود که مردم همت کرده‌اند و این کار را توسعه داده‌اند. توصیه‌ی این حقیر این است که اینجور چیزها را - که در شکل دادن به سبک زندگی اسلامی تأثیر میگذارد - هرچه بیشتر توسعه بدهید.

خطبه‌های نماز عید فطر / ۱۳۹۵/۰۴/۱۶

افطاری‌های مردمی پدیده‌ی دیگری بود که امسال بخصوص در تهران - بنده هنوز از شهرستانها گزارش روشنی ندارم، البته در بعضی از مشاهد مشرفه مثل آستان قدس رضوی، افطاری‌های عمومی برگزار بود- در حسینیه‌ها، در مسجدها، در خیابانها، در محله‌ها، در بسیاری از کوچه‌ها، مردم سفره‌ی افطاری پهن میکردند و به رهگذران افطاری تعارف میکردند، مردم هم می‌نشستند؛ تصویرها و عکسهای آنها را برای من آوردند؛ انصافاً این‌همه علاقه و ارادت به معنویت و خدمت مردم به مردم، انسان را تحت تأثیر قرار میدهد. این جزو کارهایی بود که امسال رایج شد؛ [البته] از سالهای گذشته بود، امسال بیشتر از سالهای دیگر؛ در تهران که تقریباً همه‌گیر است، در بسیاری از شهرستانها هم علی‌القاعده هست که بنده البته اطلاع دقیق و روشنی ندارم. این در مقابل آن افطاری‌دادن‌های مسرفانه و مترفانه است؛ افطاری‌های پرخرج، آن هم نه به افراد مستحق افطار، [که] گاهی از سوی بعضی از دستگاه‌های مسئول نظام داده میشود که هیچ وجهی ندارد؛ در هتلها جمعیتی را جمع میکنند، کسانی که هیچ احتیاجی به این افطاری هم ندارند. این کار مردمی در مقابل کار آنها است. عده‌ای راه افتاده بودند، اسم خودشان را هم گذاشته بودند «کوچه‌گردان‌های عاشق» - که یک اسم حقیقی است- و افطاری در خانه‌های مردم میبردند که نمونه‌های متعددی را برای ما گزارش کردند و تصویر و عکس آوردند؛ در خانه‌ها افطار [دادند]. اینها کارهای بسیار بزرگی است، اینها کارهای بسیار ارزنده‌ای است.

خطبه‌های نماز عید فطر / ۱۳۹۶/۰۴/۰۵

سفره‌های افطار در مساجد و در معابر؛ این رسمی که چند سال است بین مردم راه افتاده است که سفره‌های افطار ساده‌ی مردمی را چه در مساجد، چه در کوچه‌ها و چه در خیابانها گسترده میکنند و افطار میدهند، بسیار عادت خوب و سنت خوبی است که امسال هم بحمدالله به‌طور محسوسی وجود داشت.

خطبه‌های نماز عید فطر / ۱۳۹۷/۰۲/۲۵

افطاری دادن به مردم؛ سنتی که چند سال است که بحمدالله در بین مردم معمول شده است؛ در مساجد، در خیابانها، در کوچه‌ها، در مسیرها فریش می‌اندازند و افطاری ساده میدهند یا بسته‌های افطاری را بین مردم تقسیم میکنند. اینها امسال از سالهای گذشته بیشتر بود، پررونق‌تر بود؛ این، پیشرفت در این مسابقه است.

